

[Ellen Strange Petersen.]

Det vedrører ikke bogstaveligt lovforslaget, men når man nu søger at udbygge de grundlæggende trin for musikundervisningen, er det rimeligt, at man også har den højere del af undervisningen for øje. Derfor anmoder jeg den højtærede minister om at oplyse, hvorvidt der er planer om at udbygge den højere musikundervisning ved det kgl. danske musikkonservatorium.

Else-Merete Ross: Den interesse og velvilje for det foreliggende lovforslag, som kom til udtryk ved første behandling, er fortsat under udvalgsbehandlingen. Der er kun stillet to ændringsforslag. Fra venstres og det konservative partis side fandt man det ikke tilstrækkeligt, at det alene var ministerens skøn, der afgjorde, om der var behov for et nyt musikkonservatorium et eller andet sted i landet. Man ønskede tilføjet, at ministerens afgørelse skulle tiltrædes af finansudvalget. Jeg er i tvivl om, hvor megen reel betydning tilføjes har, men kan godt tiltræde den.

Ved første behandling undrede jeg mig over, at lovforslaget var formet som en rammelov og ikke som en lov om de tre konkrete konservatorier, det for øjeblikket drejer sig om. Jeg syntes, § 1s bestemmelse virkede som en opmuntring til det lokale initiativ, medens det i bemærkningerne til lovforslaget udtrykkeligt siges, at bestemmelserne ikke tilsigter oprettelse af nye musikkonservatorier, da de eksisterende fem skønnes at dække behovet fuldt ud i en årrække. Da nogle ordførere var tilhængere af en rammelov, andre af en mere konkret lov om konservatorier, synes jeg, det er en meget salomonisk løsning at få indsat en revisionsparagraf, således at konservatoriernes forhold skal tages op til drøftelse senest i folketingsåret 1967-68, i hvilken periode der altså tilsyneladende ikke vil være behov for at oprette noget nyt konservatorium og således heller ikke for at anvende § 1.

Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale at stemme for begge ændringsforslag og for lovforslaget som helhed.

Birthe Wetlesen: Ved første behandling af dette lovforslag bad jeg om at måtte modtage de tre konservatoriers regnskaber for de sidste to eller tre år samt forskelligt andet

materiale. Det er mig en glæde, at kunne sige, at jeg har modtaget et betydeligt materiale fra udvalget, et materiale, som har været mig til afgjort hjælp ved studiet af og stillingtagen til det foreliggende spørgsmål. Jeg er udvalget og vel især dets formand taknemlig for den assistance, der herved er ydet mig og mit parti.

Når man gennemgår de tre konservatoriers regnskaber for de sidste finansår, kan man ikke undgå at studse over den udgiftsstigning, der har fundet sted. Således balancerede Det fynske Musikkonservatoriums regnskab for 1960 med ca. 100.000 kr., medens budgettet for 1963-64 er på knap 400.000 kr. Årsagen hertil er vel især, at man er gået over til vederlagsfri undervisning og til aflønning af lærerkrafterne med samme timehonorar, som ydes til timelærere ved det kgl. musikkonservatorium, ligesom timeantallet er forøget. Mit parti finder indførelsen af disse foranstaltninger rimelige, idet en deklassering af de øvrige musikkonservatorier i forhold til konservatorierne i København og Århus forhåbentlig derved undgås. Det skulle nemlig være sådan, at undervisningen ved de tre mindre konservatorier betragtes som andenklasser.

Det må dog være helt klart, således som det også blev understreget af den højtærede minister for kulturelle anliggender ved lovforslagets første behandling, at tilskudsordningen ikke omfatter de musikskoler, der er oprettet ved konservatorierne, og som underviser amatører og børn i lighed med den undervisning, der gives af private musiklærere. Der må selvsagt ikke påføres disse nogen statsstøttet konkurrence fra konservatorierne.

Ved første behandling gjorde jeg og en enkelt anden ordfører opmærksom på lovforslagets nok så store bemyndigelser til den højtærede kulturminister. Det fremgår af udvalgsbetænkningen, at man har været opmærksom på dette forhold, idet udvalget vedrørende bestemmelsen om forudsætning for godkendelse som musikkonservatorium ikke har overladt det til ministeren alene at fastslå, om der det pågældende sted er et behov for et sådant, men har foreslået tilføjet, at ministerens afgørelse skal tiltrædes af finansudvalget. Det kan vi kun være tilfreds med.